

GAZETA KRAKOWSKA

DN^o 16. C.

Z KRAKOWA DNIA 23 LUTEGO 1825 ROKU WE ŚRODĘ.

— Z Krakowa. —

Posiedzenie 20te Seymu Rzeczypospolitey Krakowskiej d. 13 Stycznia 1825.

Po odczytaniu Protokołu Obrad Posiedzeń 11go i 12go;

Reprezentant Kalinka Prezydujący w Komisyyi Prawodawczej wprowadził do Izby nadesłany powtórnie z strony Senatu Rządzącego projekt do Prawa Górniczego, nad którym przez Reprezentanta Strożeckiego Członka Komisyyi Prawodawczej odczytanym, przedstawił poczynione przez tęż Komisyyę modyfikacye niektórych Artykułów.

Izba Prawodawcza modyfikacye te w myśl Artykułu 120, Statutu Urządzącego Zgromadzenia Polityczne, po przyjęciu ich, Senatowi Rządzącemu przesłać postanowiła.

Następnie tenże Reprezentant Kalinka; odczytał uwagi; o ile i jak Prawo Maxymiliańskie Górnicze Kray nasz obowiązować może.

Reprezentant Librowski przedstawił wniosek, mający za cel, zawieszenie poboru dziesięciny od właścicieli Kopalni.

Reprezentant Matakiewicz popiera-

jąc wniosek Reprezentanta Librowskiego, dodał, iż gły poprzedniemi głosami dowiedzionem zostało, że Ustawa Górnicza Maxymiliańska względnie dziesięcin, do Epoki Urządzeń Komisyyi Organizacyney, nie była obowiązującą, pozostałe do wyjaśnienia pytanie, czyli prawo to przez Komisyyi Organizacyney Reskrypt tyle razy cytowany, wprowadzone zostało? a w tym względnie uważając, iż zaprowadzenie Prawa jakiegokolwiek poprzedzić powinna publikacya, czyli ogłoszenie onegóż i umieszczenie w dziennikach Praw, co względem w mowie będącego Reskryptu Komisyyi Organizacyney, nie zaszło, gdy ten Reskrypt na zapytanie Rządu, i prośbę Osoby interes prywatny górniczy załatwiający, jako Rezulucya Komisyyi Organizacyney uważany bydz winien, i dotąd w jednym tylko exemplarzu pisanym w Aktach pozostał; ani jak inne Reskrypta Komisyyi Organizacyney obowiązujące, nie jest umieszczony w Dzienniku Praw, zatem zaprzeczyć nie można, iż i Reskrypt ten Komisyyi Organizacyney, za stanowiący do Kraju tego wprowadzenie U-

stawy Górniczej Maksymiliańskiej, uważanym być nie może.

Izba Przewodząca uwagi te Reprezentanta Kalinki, wniosek Reprezentanta Librowskiego i przymówienie się powyższe, równie Senatowi Rządzącemu przesłać postanowiła.

W dalszym ciągu ułożenia Budżetu rozchodów ogólnie - Kraiowych na rok statowy 1825/26 Reprezentant Węziakowski Zastępca Członka Kommissji Skarbowey odczytał Tytuł 18 Rozchodów, w którym Kommissya Sejmowo - Skarbowa sumę Złp. 12,000 na reparacyją Bursy Smieszkowskiej, zaś sumę Złp. 30,712 gr. 4 na dokonczenie Kanałów Miejskich, włączając w tę sumę za wpuszczenie Kanału od Szkoły żeńskiej przy Kościele S. Andrzeja PP. Franciszkanek do głównego Kanału wpadający, za inicjatywą Senatu Rządzącego, przyjętą w kwocie Złp. 1163 gr. 4. z summy Złp. 42,712 gr. 4 pod Tytułem 9 w Pozycyi 309 na Budowie Narodowe umieszczonej, jako Resamentu przeznaczyła, resztę zaś z pozostałości Resamentowych w ilości 13,675 Złp. 25 gr. w przychodzie zapisała, po potrąceniu kosztów Delegacyi Warszawskiej, tudzież summy na ulgę w podatkach przez zeszłoroczną Reprezentacyją uchwaloną z summy jako Resament zostawioney.

Delegowany Senator Grodzicki odwołując się do poprzednich swych wniosków, w których dowodził, iż summa na Resament położona, już na niezbędne potrzeby Kraju wydana została; uznawał, iż dopóty pewna ilość na przychód w budżecie umieszczoną nie będzie być mogła, dopóki rachunki rozcho-

dów przez Senat Rządzący złożone, rozpoznanemi nie zostaną.

Assessor Seymu Soczyński obstawał przy Uchwale Izby na poprzedniem posiedzeniu zapadłej, mocą której summa 63,141 Złp. 25 gr. jako Resament w przychodach Kraiowych jest położoną, przyjętą, i w prawo zamieszczoną; a zatem zmienioną być nie może, ani też wydatek, z tej summy, na zasadzie Art. 134 Statutu, następować nie mógł, i usprawiedliwić się nie da.

Delegowany Sędzia Pokoju Librowski popierając głos powyższy dodał, iż z Rachunków przez Senat składanych, nie można znaleźć pożądanego użytku, gdy te corocznie nie anulowane, z rachunkami lat poprzednich różnych Bior połączone, są zawikłane, i dochodzenie onych, ile nie zupełnie dowodami usprawiedliwionych, jest trudnem.

Assessor Seymu Soczyński wytknął obowiązek Senatowi według Statutu o rachunkowości składania corocznie rachunków do roztrząsania; i gdy tak z Konstytucyi i Statutu Urządzającego Zgromadzenia Politycznego, powinnością jest Senatowi Rządzącemu zdawanie corocznych rachunków, gdy te według Statutu o rachunkowości przez Kommissyją Organizacyjną wydanego, z dniem ostatnim Maia zamknięte i do 4tej Sesseyi Seymu w Grudniu, łatwo wygotowane być mogą, znajdował w przypadku trudności uskutecznienia tego z powodów pierwszych lat Administracyi grosza publicznego przez Kommissyją Organizacyjną nie roztrząsanego rachunku, jako środek następczący dostąpienie, przez przychylenie się do szynio-

nych przez niego na poprzednich Zgromadzeniach propozycyi jako Normę w zaprowadzeniu z końcem Maja każdego roku Ksiąg nowych kassowych, na dochód i rochód bieżący, a na zaległość osobnych ksiąg kassowych, a tak w ciągu lat trzech porządek Konstytucyją przepisany w zdawaniu różnych rachunków, niezawodnie nastąpi, i Senat Rządzący Absolutarium uzyska

Delegowany Senator Grodzicki objaśnił, iż Manipulacyia kassowa nie może być zamieszana. Rachunki zaś przez zaległości różne, z lat poprzednich do nich wchodzące, nie mogą być inaczey składanemi. Co zaś do Remanentu umieszczanie tegoż na budżecie przychodów, uważał idealnem.

Assessor Seymu Soczyński przedstawił, iż Uchwałą Zgromadzenia Reprezentantów w roku zeszłym zapadłą, i z Artykułu 73 Statutu nie zaskarżona summa Remanent stanowiąca zostawioną była nieetykalna do dyspozycyi terażniejszey Reprezentacyi; obok więc świętości Uchwał Seymowych i sankcyonowanych, Senat nie mógł rozrządzać tą summą, Reprezentacyia zaś nie może przeciwko swey Uchwale, Remanentu w przychodach nie zamieszczać.

Delegowany Senator Grodzicki objaśnił, iż z Artykułu 134 Statutu służy Senatowi prawo czynienia wydatków, gdy tego konieczne i nieuchronne potrzeby wymagaia.

Assessor Seymu Soczyński, wykrywał, iż poczynione przez Senat wydatki nie mogą być uważane za nieuchronne i konieczne; summa zaś gdyby i wydana była, może być umieszczoną w przychodach, gdy takowa summa pe-

wnie jako awans na popęd Kopalń, przez Senat wydana, na powrót z dochodów tychże czasem do Kassy wpłynie.

Reprezentant Lipczyński z uwagi położonego w Rządzie zaufania w zarządzaniu dochodami krajowemi, utrzymywał, iż gdy summa Remanentowa już wydana została nie może stanowić dochodu, zachodzi tylko pytanie, czy Senat miał prawo czy nie? czynić z teyże wydatki.

Gdy nie było zgody, Izba Przewodząca na wniosek Assessora Seymu Soczyńskiego postanowiła zawiesić dalsze Obrady w tey materyi do godziny stey popołudniowey tym końcem, aby Członki Kommissyi Seymowo-Skarbowey zaiszyszy się z Senatorami Delegowanemi naradzić się, i dalszą opinią swą co do Remanentu Izbie przedstawić mogły.

Na Posiedzeniu powtornem popołudniuszem,

Reprezentant Librowski Członek Kommissyi Skarbowey przedstawił Izbie, iż Kommissyia Seymowo-Skarbowa po zaiszeniu się z Delegowanemi Senatorami postanowiła zostawić Remanent w summie Złp. 113,675 gr. 25, przyszley Reprezentacyi, a to z powodu, iż rachunki z budżetu na rok 1824/25 do przyszley Reprezentacyi należą, i ta takowe rozstrząść ma prawo, summa zaś Remanentowa, i Uchwala względnie nieetykalności tey summy na budżecie wspomnianym domieszczona, od przyszloroczney Reprezentacyi na ulgę w podatkach użytą być będzie musiała, z summy zaś Złp. 42,712 gr. 4, w Tytule XI. Pozycyi 309 na Budowie Narodowe położoney, przeznaczyla summa Złp. 12,000 w dodatku na reparacyją Burgy

Smieszkowskiej, zaś sumę Złp. 30.712 gr. 4, na prowadzenie Kanałów w mieście Krakowie, iak to przy odczytaniu budżetu na raniejszem posiedzeniu Tytułu 11go na Budowie Rządowe domieszczoneym znajduje się, uchwalono. — Tytuł więc ten zgodnie z opinią Kommissyi Skarbowey przez Izbę Prawodawczą przyjętym został.

Kommissyia Seymowa - Skarbowa wniosła nadto potrzebę, aby w budżecie wydatków, wyszczegolone były imiona i nazwiska wszystkich pobierających pensyie; i budżet takowy przychodów i wydatków, aby z wszelkimi szczegolami i uwagami był drukiem ogłaszany, i zwyczajną drogą do wiadomości publiczney podawany.

Izba Prawodawczą do wniosku tego jednomyślnie przychyliła się, i w tym celu do Senatu Rządzącego stosowne wezwanie uczynić postanowiono.

Reprezentant Woźniakowski Zastępca Członka Kommissyi Skarbowey, odczytał Billans rozchodów i przychodów, a następnie rachunki wydatków z roku etatowego 1822/4 przez Senat Rządzący przedstawione, w Tytułach 19tu zamknięte.

Kommissyia Seymowa - Skarbowa przez szczegolnych swych Członkow, odczytała Izbie Prawodawczej uwagi swoje nad szczegolowemi Rachunkami w powyższych Tytułach objętymi, które po przyjęciu ich przez Izbę Senatowi Rządzącemu do Urzędowego użycia przesłać postanowiono.

Sekretarz Seymu odczytał Izbie Protokół Obrad dzisiejszego Posiedzenia iako ostatniego.

Gdy przedmiot rachunkowości, iako

ostatnia czynność Posiedzenia dzisiejszego, zatwierdzonym w Izbie został.

Reprezentant Mieroszewski Członek Kommissyi Skarbowey zabrał głos.

(Tak ta mowa iako i odpowiednia JW. Marszałka Seymu Senatora Ludwika Sobolewskiego, umieszczone zostały w Nrze 5 Gazety Krakowskiej.)

Nareszcie Marszałek Obrady tegoroczne Zgromadzenia Reprezentatów za ukończone i Izbę Prawodawczą za rozwiązaną ogłosił.

Michał Wroński,
Sekretarz Seymowy.

Z Warszawy d. 14 Lutego.

Jego Cesarzewicowska Mość Wielki Xiążę Mikołaj z Najjaśniejszą Swoją Małżonką przybyli wczoraj z Berlina do tutejszey stolicy, i stanęli w Zamku Królewskim.

W miasteczku Szuszy, w dawney Armenii na samych granicach Perskich, założono Bazyleyskie towarzystwo misyjsy Drukarnią i Litografią, w celu rozszerzenia Pisma S. w krajach zostających pod panowaniem Muzulmanow. Ta osada Chrześcijańska zostaje pod szczegolną opieką Gubernatora Georgii Jenerala Jermalowa, a pod pośredniem zarządzeniem naszego rodaka X. Zaręby.

W Menażeryi P. Aken przytrafiło się d. 8 b. m. wieczorem zdarzenie iedyne dotąd w Europie. W klatce Strusiów z Nowey Hollandyi (których krajowcy Emu nazywają) znaleziono iako świeżo przez samicę zniesione. Z kształtu jest podługowate, podobne do jay kurzych; waży funt ieden lotów trzynastiej;

kolor ma osobliwszy; na tle jasnozielonym, małowem, są cokolwiek wypuklesze ciemnozielone prążki, które idąc węzykiem w różne strony, tworzą drobne oczka, i skorupę czynią podobną do skóry szagrynowey. — Te ptaki są dopiero od lat kilkunastu znane w Europie, a powyższe iain jest pierwsze znieśiane przez nich w tej części ziemi. P. Aken zamysła je ofiarować do tutejszego gabinetu zoologicznego.

Z Petersburga d. 16 Stycznia d. K.

(Z Kuryera Litewskiego.)

Donoszą z Orenburga pod dniem 24 Listopada r. z. co następuje: — „Handel Azjiatycki znacznie się tu zmniejszył w latach ostatnich. Można było widocznie postrzegać, że kupcy tuteysi stali się prawie obojętni na znaczne korzyści, jakie dawniej z tego handlu mieli, ponieważ związki z sąsiednimi krajami Azji często przerywane były z powodu wielu hord rozbojniczych, koczujących w stepach, przez które karawany przeleżdzając, drogo im opłacać się musiały, i nieraz zupełnie zrabowane zostały. Lecz odtąd już tych nieprzyjemności karawany doznawać nie będą, gdyż na rozkaz N. Cesarza mocny oddział wojska z potrzebną konną artylleryją towarzyszyć ma karawanom do Bucharyi i na powrót. Tym sposobem przywrócone są wolne związki z sąsiednimi krajami Azji, a pieczętowość Monarchy wskazuje bezpieczną handlową drogę. — Już Wojenny Gubernator Orenburgski, Jenerał piechoty Essen zachęcił w tym roku do utworzenia karawen na linii Orenburgskiej, i podał kupcom wszystkie od nie-

go zależące środki, co tak pożądany sprawiło skutek, iż główna karawana pod zastoną wojskową d. 2 Listopada z Orenburga wyruszyła. W podróży do Bucharyi, przyłączą się jeszcze dwie karawany, które również wyszły z linii Orenburgskiej, a w tedy pod zastoną oddziału wojskowego znajdować się będzie kilkaset ładownych wielbłądów. — Dowódcą karawany Rossyyskiej jest Pan Kaydał kupiec Orenburgski, któremu Wojenny Gubernator Jenerał piechoty Essen dał stosowne przepisy. „

Z Paryża d. 8 Lutego.

Wczoraj po południu Hrab. Villele pracował z Królem.

Bawiąc tu Xiężna Metternich choruje teraz. Xiężicy Małżonek jest tu codziennie oczekiwany.

Pani Katalani da w przyszłym miesiącu kilka koncertów w Londynie, potem ziedzie do Paryża na uroczystość koronacyi.

Jenerał Bauvet de Lozier zabity został d. 29 b. m. w połudny w Fontainebleau przez Naczelnika szwadronu. Jenerał ten zjechał o 30 mil dla uczynienia sobie zadosty na niedowiedzoną obrzę przez swiego przeciwnika.

Z Madrytu d. 27 Stycznia.

Z obecnych tu teraz Pralatów utworzona została junta, która obmyślić ma naydogodniejszy środek do zapomożenia wyczerpanego skarbu bez wielkiego ucizżenia Duchowieństwa. Rzeczona junta oczekuje tylko na przybycie swiego Prezesa, Arcybiskupa San Jago, dla rozpoczęcia swych narad.

Oncęday w wieczor przybył tu go-

niec z urzędowemi doniesieniami z Peru; lecz o nich osnowie zachodzi najszybsze mileżenie.

W niektórych miejscach dawney Kastylii, a mianowicie w Władolidzie zasady zaburzenia. — Wczoraj w wieczór został tu off cer przez nieposłusznego żołnierza nożem zabity.

Z Lizbony d. 23 Stycznia.

N. Król zmienił całe dotychczasowe Ministerium.

Mówią tu, iż rząd nasz skłonny jest do pojednania się z Brazyliją i uznania iey niepodległości za wynagrodzeniem 72 mill. Władomość ta sprawiła tu i w Oporto wielki ruch pomiędzy spekulantami; odstąpiło wiele kupieckich okrętów do Brazylii, a inne czynią przygotowania do wyścia na morze.

Nasz traktat handlowy z Angliją kończy się w tym roku; lecz zapewne będzie ponowiony.

Z Londynu d. 3 Lutego.

Gdy J. K. M. dla dobrości zdrowia niemógł osobiście otworzyć posiedzeń Parlamentu, przeto uskutecznione to zostało przez kommissarzow. Jak tylko członki izby niższej udały się do wyższej, odczytał Lord Kanclerz następującą mowę:

« Lordowie i Członki Izby niższej! J. K. M. rozkazał nam oświadczyć Wam swą radość względem ciągle wzrastającego dobra publicznego, do którego przy otworzeniu posiedzeń przeszłego Parlamentu życzył Wam szczęścia. Niema jeszcze wzmianki w dziejach naszych, a żeby wszystkie wielkie interessa narodu znajdowały się w tak kwitnącym stanie jak teraz, lub żeby uczucia ukoantowa-

nia i radości w wszystkich klassach ludu Angielskiego większe były. Radość J. K. Mei. zwiększa się tem więcej, że i Irlandya należy w części do tej powszechnej szczęśliwości. Gwałty do których uśmierzenia udzielona J. K. Mei. została nadzwyczajna moc, tak dalece ustaly, iż ta w większej części zaburzonych powiatów wstrzymaną być mogła. Przemysł i kupieckie przedsięwzięcia rozszerzają się w tej części połączonego Królestwa. Ubolewać tylko należy, iż w Irlandyi potworzyły się związki, których postępowanie nie zgadza się z duchem konstytucyi i zmierza do podniecania zaburzeń i niechęci sprzeciwiających się spokojności towarzyskiej i wstrzymujących postępy narodu. J. K. M. ufa Waszej mądrości, iż niebawnie obmyślić środki do usunięcia tych zdrożności. Poieca Wam oraz rozpoznanie stanu Irlandyi, które na przeszłych posiedzeniach Parlamentu wniesione zostało. — J. K. M. dowiedział się z ubolewaniem, że spokojność bez żadnego powodu i przez przesadne tylko żądania Birmańskiego rządu w Jndyach przerwana została, i nieprzyjacielskie kroki przeciw temu krajowi stały się nieodzownemi. — Pociężając jest jednak rzeczą, iż żaden z krajowych Xiążąt nie okazał przeciw nam nieprzyjacielskiego ducha, i tak waleczność, i tak i postępowanie przeciw nieprzyjacielowi działającego woyska, czynią nadzieję prędkiego ukończenia tej wojny.

Członki Izby niższej! J. K. M. zalecił Nam uwiadomić Was, iż roczne rachunki będą Wam niezwłocznie złożone. Stan Jndyów i okoliczności, które mają związek z innemi J. K. Mei. zagranicznymi posiadłościami, wymagają konie-

cznie pomnożenia woyskowej ich siły. J. K. M. cieszy się jednak, że pomimo zwiększenia wydatków przez pomnożenie siły woyskowej, będzie niemniej w możności przez kwitnący stan kraju i zwiększające się publiczne dochody, bez uszczuplenia kredytu krajowego, uczynić przemyślowi narodowemu ulgę i zmniejszyć bardzo jeszcze ciężary luda.

Lordowie i Członki Izby niższej! J. K. M. rozkazał nam uwiadomić Was, że Sprzymierzeńcy Jego i ogółem wszyscy Monarchowie i kraje zapewniają J. K. M. o ciągłej swej części utrzymania z Nim i pomiędzy sobą pokojowych stosunków, a J. K. M. dokłada z swej strony ciągłego starania do utrzymania powszechnej spokojności. Układy, które Posel J. K. Mci. w Stambule między Cesarzem Rossyi i Portą Ottomańską oddawna czynił, zakończone zostały w przyjacielskim sposobie. J. K. M. wydał rozkaz, aby złożone Wam zostały kopie umów zawartych między Danią i Hanowerem, do powiększenia handlu między temi krajami i połączeniem naszym królestwem zmiierzających. Z Królem Szwedzkim zawarł J. K. M. umowę względem zupełnego zniesienia handlu niewolnikami, której kopie po wymianie zatwierdzeń złożoną Wam zostanie. Względem zatwierdzenia zawartego w tymże przedmiocie między J. K. Mcią. i Zjednoczonymi Stanami północnej Ameryki w roku zeszłym układu, zaszły niejakie trudności; lecz spodziewa się J. K. M. że te nakoniec nieprzeszkodzą do zawarcia tak dobroczynnej umowy. — Stosownie do kilkokrotnych oświadczeń, przedsięwziął J. K. M. środki do zapewnienia przez umowy istniejących już między naszym

państwem i krajami południowej Ameryki, które jak się zdaje uskuteczniły już swoje od Hiszpanii odstąpienie, stosunków. Skoro te umowy zawarte zostaną, rozkaże J. K. M. złożyć ich kopie. J. K. M. nakazał nam przy końcu mowy złożyć Wam życzenie względem polepszanego stanu rolnictwa, jako zasady narodowej naszej pomysłowości, i donieść Wam, iż zniesione niedawno ograniczenia handlu widocznie przyniesły korzyści. J. K. M. zaleca Wam, abyście ile okoliczności dozwolą, podobne ograniczenia uchylali, i zapewnia Was, iż na szczerem jego przykładaniu się do podniesienia i rozszerzenia handlu polegać możecie, gdyż ten przy błogostawieństwie Opatrzności jest głównym źródłem bogactw i potęgi tego kraju i przykładą się razem do szczęścia i cywilizacyi rodzaju ludzkiego. „

Po wysłuchaniu mowy Królewskiej rozdzieliły się Izby, i posiedzenia ich trwały aż do późnej nocy. W Izbie wyższej Lord Dudley wniósł adres do Króla, który po krótkich sporach przyjęty został. W Izbie niższej wniósł adres Lord Gower, lecz zachodziły nad nim dłuższe spory niżeli w wyższej.

W krótko spodziewane są w Parlamencie interessujące spory względem bielu zbożowego; wszelako sądzą, iż w tym roku niebędzie jeszcze uchwalona nieograniczona wolność wprowadzania zboża za opłatą jedynie cła.

Przybył tu nadzwyczajny Posel i pełnomocny Minister Hiszpański przy Dworze naszym, P. Camillo Gutiere de Los Rios. Ma on być od Dworu swiego upoważniony do rozpoczęcia natychmiast układów z przybraniem innych dyplomatyków względem osad Hiszpań,

skich na podstawie traktatu Utrechtskiego, zarządzającego Monarchii Hiszpańskiej załość ięj posiadłości.

Do Portsmutu posłany został rozkaz uzbrojenia dwóch liniowych okrętów, które popłynąć mają do wschodnich Indjv. Wojsko pomnożone tam być ma 25,000. ludzi.

Gdy podczas tegoroczniej łagodney zimy bardzo mało znajduje się lodów, cukiernicy tuteysy wyprawili zatem po lody 4. okręty do Norwegii i do Sapitzberga.

Sławny pieszy wędrownik Cochranne, który znajduje się teraz w południowej Ameryce, zawarł umowę o należąca do rodziny Boliwara bogatą kopalnią miedzi w Assa.

W przeszłym tygodniu przybyła do szpitala Dublińskiego młoda i przystojna kobieta, wzywając co prędzey do siebie chirurga. Gdy ten przybył i uważał podług zegarka bicie ięj pulsu, oświadczył, iż krew jest zburzona i potrzeba niezwłocznie ięj upuścić. Lecz zaledwo związał ięj rękę, gdy omdlała; chirurg zostawivszy zegarek pobiegł po szklankę wody, i wystawić sobie można ięgo zadziwienie, gdy za powrotem niezastał ani chorey, ani zegarka! Musiał więc wziąć się do ścigania oszustki.

Podług listu z Chagres pod d. 15 Października, Jenerał Hiszpański Cantarac pobity zupełnie został w środku Września pod Maiquetia i nawet był raniony; brzech ięgo Jenerałów dostało się w niewolę. Bolivar miał w tęj bitwie dział 50. Cantarac cofał się do Sanchergi, dla dostania się przez Magan do Cuzco. Kolumbianie (ponieśli także w krowawey tęj bitwie znaczną stratę; po tiz mieli

Jenerałowie Miller i Cerdova.— Jenerał Hiszpański Rodil, dowodzący w Lima, rozkazał d. 14 Czerwca rozstrzelać za bunt 35 żołnierzy i 2 poruczników z osady w Callao.

Z Nowegojorku d. 8 Stycznia.

Sekretarz Stanu Crawford złożył Kongressowi nader pocieszający raport o stanie skarbu. Podług ięgo podania całkowity dług narodowy Zjednoczonych Stanow północney Ameryki spłacony zostanie w 10 latach, to jest w r. 1835.

W dniu Nowogoroku Kongres dał dla Jenerała Lafayette świetny obiad. Po prawey stronie prezesa Senatu siedział Prezydent Monroe, a po lewey gość narodowy; tak Amerykanie nazywają Lafayettea. D. 3 b. m. deputacyia od Senatu doręczyła mu bil wyznaczający dla niego narodową nagrodę.

Bil uchylający więzienie za długi, został d. 5 b. m. w Senacie po trzeci raz odczytany.

Od granic Tureckich d. 24 Stycznia.

Gazeta Powszechna odebrała przez Tryest wiadomość zatwierdzającą dawniejsze doniesienia z Korfu i Zante o ustaniu zaburzeń w Morci. Znany Varvaki wygnany został z Nepoli di Romania do Syra, zkąd udać się chciał do Zante. Kolokotroniego opuścili żołnierze, z którymi zaszedł, iuż był aż do Koryntu, lecz od Prezesa rządu Konduriotti pobity został. Podług niektórych nawet listów miał zostać пойmany i do Naponi di Romania zaprowadzony.

Grecy twierdzą, iż od tajnych swoięch w Egipcie Ajentów odebrali wiadomość, że Vicekról w następney kampanii zachować chce naysciślejszą neutralność.

DODATEK DOKŁAD 16. GAZETY KRAKOWSKIEJ

z KRAKOWA DNIA 23 LUTEGO 1825 ROKU WE ŚRODĘ.

— Z Krakowa. —

Wydział Spraw Wewnętrznych i Policji
W Senacie Rządzącym Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu, podaie do wiadomości powszechnej, iż Senat Rządzący Uchwala w dniu 7 Stycznia r. b. ad Nro 5070 zapadła, w moc Art: 910 Kodexu Cyw: zatwierdził legat przez niego Antoniego Marbitzer Kupa i Obywatela tutejszego, Testamentem własnoręcznie napisanym, dla Domu Schronienia Ubogich, pod dozorem Towarzystwa Dobroczynności zostającego, tudzież dla Konwentu OO. Kapucynów w Krakowie dla każdego po Złp. 500 tytułem jałmużny na raz jedną wypłacić się mającej, zrobiony.

W Krakowie d. 9 Lutego 1825 r.

Senator Prezydujący

Michałowski.

Konwiski, Sekr. Wydz:

Teatr Narodowy.

W Czwartek to jest d. 24 b. m. dana będzie starodziejaska Opera w 2 aktach z muzyką Ferdynanda Paer: *Zony zaszarowane.*

W Niedzielę zaś d. 27 b. m. dana będzie wznowiona wielka Tragedya Ryccerska, z niemieckiego P. Cygier przetłumaczona w 5 aktach: *Honor Kobiet, czyli Proba przez ogień.*

Dnia 21 i 22 Lutego 1825 r.

Cena Zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	10 15	10 12	9 51	9 —
— Zyta	6 —	5 15	5 —	4 15
— Jęczmienia	4 15	4 12	4 —	3 24
— Owsa	3 24	3 18	3 12	3 6
— Jagiel	15 15	15 —	14 —	13 —
— Grochu	5 15	5 —	4 15	— —
— Kzepak	16 —	15 —	14 —	13 —

W Gdańsku dnia 14 Lutego.

Łasze 30 Korcy wynoszący.

Pszenuicy	od Złp. 516	do 660
Zyta	— —	240 — 270.
Jęczmienia	— —	240 — 270.
Owsa	— —	162 — 180.
Grochu	— —	240 — 270.

LOTERYJA KRAJOWA.

W 126 Ciągnienu dnia 23 Lutego r. b. w przytomności osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z kola zostały Numera następujące:

89. 77. 56. 55. 1.

Przyszle 127 Ciągnięcie dnia 2 Marca r. 1825 przypada.

D O N I E S I E N I A.

W Imięciu Rządu Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręga.

T R Y B U N A Ł

Pierwszey Instancyi Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu,

Wydał Wyrok następujący:

Dała się w Krakowie w Domu Władz Sądowych na Audyencyi Publiczney Trybunału Pierwszey Instancyi Wolnego Miasta Krakowa i Jego Okręga, w Poniedziałek Dnia Trzydziestego Syczenia Roku Tysiąc Osmset Dwudziestego Piątego.

W Y D Z I A Ł P I E R W S Z Y.

O b e c n i.

Makólski, Prezes. Chwalibogowski Prokurator.

Nowicki, Sędzia.

Habowski, Assessor.

Korytowski, za Pisarza.

T R Y B U N A Ł

Pierwszey Instancyi Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Na wniosek Prokuratora przy swym Sądzie

Przekonawszy się z Rapportu Komornika Kaweckiego dnia 29 m. i r. b. iż przeciw Stanisławowi Zamoyskiemu Kupcowi nastąpiły w drodze exekucyi liczne poszukiwania długów wexlowych, i na satysfakcyą tych, sprzedarz zajętych Towarów została doselniona.

Zważając, iż lubo z popierających Exekucyą Wierzycieli, iako też i zapowiadających pieniądze z Licytacyi Towarów zebrane, żaden niezgłosił się do Trybunału o ogłoszenie Upadłości Handlu Stanisława Zamoyskiego.

Gdy iednak podług Artyku: 1. Kodexu Handlowego Księgi III. Każdy handel prowadzący, a płacić ustający, jest w stanie upadłości, a następuje z Art: 13 teyże Księgi Kodexu handlowego, Trybunał o upadłości uwiadomiony, takową z Urzędu ogłosić obowiązany.

Zważając, iż niewypłacalność Kupca Stanisława Zamoyskiego Rapportem powyższym Komornika Sądowego jest udowodnioną,

T R Y B U N A Ł przeto

Na zasadzie powołanych przepisow prawa handlowego, Stanisława Zamoyskiego Kupca Miasta Krakowa za upadłego w handlu niniejszym ogłasza. Czas zaczęcia się tey upadłości z dniem 3go miesiąca Grudnia roku 1824, iako datcy Protestu w niewypłacalności Wexlów na 2448 Złp. i 96 Talarów 16 dobrych grosz P. Antoniemu Höltzel Kupcowi Krakowskiemu wydanych oznacza. — Przeważenie pieczęci na majątku upadłego rozporządza, i uskutecznienie tego Sąd Pokoju Miasta Krakowa Okręgu I. wzywa.

Sędzią Kommissarzem P. Nowickiego Sędziego Sądu swego, a Kuratorami upadłości Kupców PP. Antoniego Höltzla, i Tadeusza Trzecińskiego mianuje.

Osobę upadłego Stanisława Zamoyskiego przez dodanie mu straży Policyjney, zabezpieczoną mieć chce, i o dopełnienie tego Urząd Policyi pośredniy wzywa, z resztą ustanowienie w pisu zawieszając.

Mocą niniejszego Wyroku pod tymczasową Exekucyą zapadłego, którego wywieszenie w Izbie Audyencyonalney Trybunału swego, oraz podanie do Gazet Krakowych postanowia. (podpisano) Makólski.

Leo Korytowski, za Pisarza.

Zalecamy i rozkazujemy wszystkim Komornikom (od którychby się tego dema-
gano) aby Wyrok niniejszy wyekskwowali.

Prokuratorom aby tego dokładnie ali.

Komendantom i Urzędnikom siły zbrojnej, aby w razie potrzeby (gdy o to
prawie wezwani będą) wyskoczyć powołać i t.

(podpisano) Makolski, L. Korytowski, za Pisarza.

Zgodnie iniejsze o Głównego wyciągu z
Wyrokie i Oryginałym Świadczeń.

Leo Korytowski, za Pisarza.

W Imieniu Rządu Wolnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu,

TRYBUNAŁ

Pierwszej Instancji Wolnego, Niepodległego, i ścisłe Neutralnego Miasta Krakowa
i Jego Okręgu,

Wydał Wyrok następujący:

Działo się w Krakowie w Domu
Władz Sądowych na Audyencji Publicz-
nej Trybunału I. Instancji Wolnego,
Niepodległego, i ścisłe Neutralnego Miasta
Krakowa i Jego Okręgu, Dnia Trzydzi-
stego pierwszego Stycznia w Poniedziałek,
Tysiąc Osimset Dwudziestego Pią-
tego Roku.

Obecni: WYDZIAŁ PIERWSZY.

Makolski Prezes. Chwałobogowski Prokurator.

Nowicki Sędzia.

Habowski Assessor.

Kuliczkowski Pisarz.

TRYBUNAŁ

Pierwszej Instancji Wolnego, Niepodległego, i ścisłe Neutralnego Miasta Krakowa
i Jego Okręgu.

Rezolwując Notę Piotra Steinkellera Kupca i Obywatela Kraju niemieckiego w
dniu dzisiejszym do Sądu swego wniesioną, względem ogłoszenia upadłości w han-
dlu Kupca Franciszka Buchelt, z powodu Wex'u przez Franciszka Schwanenraa w
Mieście Steyr do wypłaty na Franciszka Buchelt, w kwocie 192 Zł. R. 18 Kr. w
Cwaneygerach trassowanego, a przez tegoż Franciszka Buchelt dnia 25 Czerwca
1824 r. z terminem wypłaty za cztery tygodnie zaakceptowanego, w Protestie zaś
w Dniu 16 Stycznia r. b. za pośrednictwem u Notaryusza Publicznego Antoniego
Matakewicza działanym, oświadczenie Franciszka Buchelt niemożność wypłaty
tego długu obeymniającym odmówić.

Zwazywszy, iż Piotr Steinkeller niewypłacalność Franciszka Buchelt, tak zło-
żonym Wexlem jako i protestem działanym, dostatecznie usprawiedliwia, z któ-
rego względu także w stosunku Art: 1. 13. i 18. Ks. III. Kod: Mandi; za upadłego
ogłoszonym, a w skutku tego przyłożenie oświadczenia na Małtku Jego, oraz Osoba usad-
łego zabezpieczoną, tudzież dalsze rozporządzenie wydanem byćd winno. Z tych
przyczyn.

TRYBUNAŁ

Franciszka Buchelt tu w Krakowie pod L. 452 mieszkającego, Kupca towar-
ów Niemieckich i innych za upadłego w małtku ogłasza, czas zaczęcia się
tey upadłości z dniem 22 Stycznia r. b. jako daty Protestu uznaje, przyłożenie
Pieczęci na małtku upadłego, rozporządza, i o uskarczenie tego, Sąd Pokoju
Miasta Krakowa Wydziału Igo wzywa, Sędzią Kommissarzem Habowskiego Assessora
Trybunału swego, a Kuratorami usadłości tey Piotra Steinkellera i Wincentego
Kirchmiera Kupców miastnie. Osobę upadłego Franciszka Buchelt przez dodane
mu Strazy Policynicy, zabezpieczoną mieć chce i uskarczenie tego Policyj, po-
średnięj poleca, z resztą ustanowienie wpisu za niego. Mocą niniejszego Wyro-

ku pod temczasową Eksekucją zapadłego, którego wywieszenie w Izbie Audyencyonalney Trybunału swego, oraz podanie do Gazet Kraiowych postanowiu, (podpisano) *Mąkowski, Kuliczkowski Pisarz.*

Zalecamy i Rozkazujemy wszystkim Komornikom, od którychby się tego domagano, aby niniejszy Wyrok wyeksekwowali. Prokuratorem, aby tego dopilnowali, Komendantom i Urzędnikiem Sily Zbroyney, aby w razie potrzeby gdy o to prawnie wczwanemi będą, pomocy dodali. (pod:) *Mąkowski, Kuliczkowski Pisarz.*

Zgodność niniejszego Głównego wyciągu z Wyrokiem oryginalnym świadczą.

Kuliczkowski Pisarz Tryb:

Pisarz Trybunału I. Instancyi Miasta Wolnego Krakowa i Jego Okręgu podaje do publiczney wiadomości, iż Kamienica w Mieście Żydowskim pod L. 52 w Gminie XI. przy Ulicy Szerokiej stojąca - Starozakonnych Rafała i Estery Goldmanów Małżonków Wexlarzy własna przez publiczną sądową licytacją przedaną będzie, a to na satysfakcyą długów na zasadzie tytułów eksekucyjnych, iako to:

1) Ugody przed Not: Olearskim 12 Marca 1823 r. zeznanej, mocą której Starsi Rafał i Estera Goldmanowie, Eliaszowi i Elżbiecie Olszyńskim sumę 2655 Złp. zapłacić zobowiązali się.

2) Asygnacyi Sądowej od 8 Stycznia 1824 mocą której ciż Goldmanowie JW. Karolowi Pratabewerze Sumę 1245 Złp. wypłacić zobowiązali się.

Protokół zaięcia tej nieruchomości skutecznij Komornik Ur. Jacek Kaweckij dnia 28 Czerwca 1824 r. Akt ten zaięcia w Księgach hipotecznych M. W. Krakowa na karcie 7 Nr. 14 Vol VII Księgi Aktów zaięcia dnia 30 Czerwca 1824go r. wpisanym został.

Przedarz tej licytacyi odbywać się będzie na Audyencyi publiczney Trybunału I. Instancyi Wolnego Miasta Krakowa za popieraniem P. Adama Krzyżanowskiego jako Pełnomocnika Wierzycieli, to jest Eliasza i Elżbiety Olszyńskich małżonków O. M. K. w Krakowie pod L. 484/5 zamieszkałych, i JW. Karola Pratabewery Vice Prezesa Sadu Appellacyi niższej Austrii, w Wiedniu zamieszkałego. Szacunek tej Kamienicy ustanowiony jest w ilości Złp: 5000 z wolnością znizenia na trzecim terminie o trzecią część.

Warunki tej licytacyi sądownej zatwierdzone są następujące:

- 1mo. Chęć licytowania mający złożyć iako Vadium Złp: 500 to jest 10 część summy szacunkowej, które w razie niedotrzymania Warunków licytacyi utraci, i nowa licytacya na koszt jego ogłoszoną będzie, od którego złożenia Vadium popierający Wierzyciele licytacyą wolnemi będą.
- 2do. Koszta popierania Licytacyi w dni ośm po licytacyi popierającemu Patrosowi z Vadium zapłacone będą.
- 3tio. Podatki zaległe nabywca zapłaci i w szacunku mieć będzie potrącone, oraz ziemny czynsz, jeżeli się okaże.
- 4to. Wierzycielom wierzytelności ich z szacunku w porządku klasyfikacyjnym wypłacone będą.
- 5to. Po dopełnieniu tych warunków nabywca Wyrok Działdżiciwa i possessyie kupione otrzyma.
- 6to. Wierkauffy o ileby okazały się przy gruncie pozostaną.

Wzywają się zarazem wszyscy Wierzyciele hipoteczni i Osoby prawe rzeczowe mające, aby pod prekluzyją na pierwszym terminie licytacyi złożyli na Audencyi Trybunału wszystkie tytuły swych Wierzytelności z wykazem mianych pretensyi i ustanowieniem Adwokatów.

Do takowej licytacyi wyznaczą się trzy terminy:

Pierwszy w dniu 25 Kwietnia 1825 o godzinie 10 z rana.

Drugi w dniu 20 Maja 1825. — —

Trzeci w dniu 28 Czerwca 1825. — —

W Krakowie dnia 12 Lutego 1825 r.

Kuliczkowski, Pisarz.